

Teisel päeval olli üks suur katoliki usso
rahwa pühha, se on Kristusse ihho ümber
kandmine; ning Keiser, et meie ussowürs-
tid katsuda, andis neile käske, ka selle püh-
ha piddamissele tulla. Agga se polle muud
kui arwawalil wõdrajummalat tenistus, sest
et seal jures maailma lojat leiwokestse näul
kummardakse. Sest katoliki usso rahwas
ütlewad, et õnnistud leib peab ennast Je-
susse ihhuks muutma, ja sellepärast ellaw
Jummal isse ollema, ja et iggamees peab
sedda põsweli mahhalangedes kummardama,
kui preester sedda kirrikus altari ees ülles-
tõstes rahwale näitab, ehk kui kegi juhtub te
peal wastotullema, kui ta, haige peäle min-
nes, sedda kuld-karbikesse sees ennese ees
kannab. Kristusse ihho ümberkandmisse püh-
hal kantakse leiwokest ning Neitsi Maarja
ja wanna ja ue Testamenti pühha innimeste
kuiud liinades ümber; hulke preestrid, põs-
lewad küünlad käes, on ees käimas, ja ar-
wamatta lip rahwast tagga. Keiki, kes
wastojuhitud, sunnitakse kühbarat peast

wõtma ja põsweli mahhahaitma. Kui siis
se Keisri käske Lutterusse usso würstide kätte
sai, siis seisid wasto kui mehhed, ja saat-
sid Brandenburgi Markkrahwi läbbi Keis-
rile wastust, et nemmad mitte ei tahha,
egga nende usk ei anna tulla. Kui Keisri
wend neid kangeste ahwardas, ja ueste
neid käsks tulla, siis panni Markkrahw
kät omma pea peäle, julge waimoga üt-
telde: Enne kui Jummalat ärrasalgan,
enne langen seie Keisri ette põsweli mahha,
ja lassen omma pead otsast ärraraiuda.
Agga Keiser, kes temmast suurt luggu pid-
das, kostis: Ei mitte pead otsast ärra!
Mitte pead otsast ärra! Nenda piddiwad
siis katolikid sedda pühha üksi piddama;
agga keigest sest tundis Keiser ärra, et ep
olnud nenda kerge aski Lutterusse usso würs-
tid arraks teha, waid et piddi ennesele
aega wõtma ommad noud korda sata. Uski
olli ka wägga pühha ja suur, mis rigikog-
godussel sel korral käes olli, ja raske sedda
ärraselletada ja otsust teha. Keiser pallus